

بازگشت باشکوه حسین رسولی بعد از ۵سال به سطح اول پرتاب دیسک آسیا بازگشت؛ با طلائی که از احسان حدادی گرفت

کسب ۲مدال طلا و نقره در پرتاب دیسک، یکی از اتفاقات خوشایندی بود که در بازی‌های آسیایی هانگژو برای کاروان ایران رخ داد اما مهم‌تر از این ۲مدال، بازگشت حسین رسولی به صحنه رقابت بود. رسولی پرتابگری است که سال ۹۷ با مدال طلا و رکورد زنی در مسابقات قهرمانی جوانان آسیا چهره شد اما تا پهر دوشنبه این هفته که در هانگژو داخل فتنس برود، دیسک به‌دست بگیرد و یک طلا غیر منتظره ببرد، خبر چندانی از او نبود. شاید خیلی‌ها فراموش کرده بودند که دوومیدانی و پرتاب دیسک استعدادی به این نام هم داشته است و از حضور او در میدان تعجب کردند.

امید اصلی مدال طلا پرتاب دیسک احسان حدادی بود. او با اینکه در چند سال گذشته پرتابی بالای ۶۰ متر نداشت، ولی در چندماه گذشته آماده نشانی داده بود و به نظر می‌رسید گرفتن پنجمین مدال طلا بازی‌های آسیایی و رسیدن به‌عنوان بهترین ورزشکار ایرانی در تاریخ این بازی‌ها، انگیزه کافی به حدادی داده است تا او برای قهرمانی بجنگد. حدادی در پرتاب دوم رکورد ۶۱متر و ۸۲سانتی‌متر را ثبت کرد و به صدر جدول رفت و تا پرتاب چهارم رسولی هم صدرنشین بود، اما پرتاب رسولی چند سانتی‌متری بیشتر بود؛ ۶۲متر و ۴سانتی‌متر. این پرتاب، هم طلا را از حدادی گرفت و هم عنوان بهترین ورزشکار ایران را. رسولی با این پرتاب به قهرمانی بازی‌ها رسید و طرفداران دوومیدانی در ایران از شکست‌زده کرد. این طلا و این پرتاب رسولی یعنی بازگشت دوباره او به پرتاب دیسک و داشتن یک جانشین مطمئن برای حدادی. البته رکوردی که رسولی در هانگژو زد، از رکورد ۵سال پیش او کمتر بود. رسولی در جوانان با رکورد ۶۲متر و ۹سانتی‌متر قهرمان آسیا شده بود. او موقع پرتاب ششم در سینه احساس درد داشت و بعد از مسابقه گفت اگر مصدوم نبود، می‌توانست پرتاب بهتری انجام بدهد: «انتظار بیشتری از خودم داشتم. به دلیل آسیب دیدگی در سینه نتوانستم پرتاب ششم را به خوبی انجام دهم.» یکی از نفراتی که از طلائی رسولی خوشحال شد، هادی سپهرزاد، مربی او و مدیر تیم ملی بود که روی سکوها نشسته بود. خوشحالی او بعد از پرتاب رسولی که به طلا منجر شد، از چشم دوربین‌های حاضر در زمین دور نماند. رسولی از تلاش مربی و خودش برای این‌مدال گفت: «می‌دانستم که مدال طلا می‌گیرم چون خیلی زحمت کشیده بودم و با مربی‌ام روزهای سختی را گذرانده بودیم.»

اگر دیسک احسان حدادی چند سانتی‌متر جلوتر می‌رفت، حالا او با مدال طلا، لقب بهترین ورزشکار ایران در بازی‌های آسیایی را داشت اما او در هانگژو دوم شد و حالا با ۴مدال طلا و یک نقره کنار محمد نصیری جای دارد که او هم ۴طلا و یک نقره در وزن برداری گرفته است. بعد از آنها هم اسکندر قیلابی با ۴مدال طلائی که در کشتی

گرفته، در رده سوم است. حدادی از بازی‌های آسیایی ۲۰۰۶ دوحه، ۲۰۱۰ گوانگژو، ۲۰۱۴ اینچئون و ۲۰۱۸ جاکارتا طلا گرفته بود و این بار در هانگژو روی سکوی دوم رفت. هر چند حدادی نتوانست یک رده بالاتر از نصیری برود اما همچنان بهترین چهره تاریخ دوومیدانی ایران است. او مهم‌ترین مدال را برای این رشته به‌دست آورده. نقره المپیک ۲۰۱۲ لندن که تنها مدال المپیکی این رشته است. حدادی مدال برنز جهانی ۲۰۱۱ را هم دارد. مدال‌های طلائی مسابقات قهرمانی آسیا ۲۰۰۷، ۲۰۰۹، ۲۰۱۱، ۲۰۱۳، ۲۰۱۷ و ۲۰۱۹ آسیا هم به نام او نوشته شده است.

خداحافظی کردی؟

پایان مسابقات پرتاب دیسک بازی‌های آسیایی، لحظه‌های دراماتیکی را برای ایرانی‌ها و حاضران در استادیوم هانگژو رقم زد. حدادی پرچم را به‌دست گرفت، حسین رسولی و دیگر پرتابگران را در آغوش گرفت، داخل فتنس رفت، کفش هایش را در آورد و آنها را به نشانه خداحافظی رویه تماشاگران تکان داد. اشک‌هایی که او می‌ریخت و بوسه‌هایی که به روی دایره پرتاب و پرچم می‌زد، لحظاتی همه را احساساتی کرد. حدادی در استادیومی که پر از جمعیت بود و در میان تشویق‌های آنها از پرتاب دیسک و دایره پرتاب برای همیشه خداحافظی کرد و گفت: «دل‌م برای دایره‌ای که در آن سال‌ها و سال‌ها چرخیدم، توری که در آن پرتاب می‌کردم و این تماشاچیان که با احساس طی سالیان گذشته تشویق می‌کردند، خیلی تنگ می‌شود.» او حتی تأکید کرد که بعد از ۲۲سال می‌خواهد به‌دست‌ها و پاهایش استراحت بدهد اما چند دقیقه بعد از ماندن گفت و از حضور در بازی‌های المپیک پاریس: «المپیک در پیش است، امیدوارم با وزیر ورزش و رئیس کمیته ملی المپیک در تهران صحبتی داشته باشم. اگر بتوانم می‌ایستم و ادامه می‌دهم. می‌توانم سهمیه المپیک بگیرم.» حدادی که وسط مسابقه گفته بود ۴طلا را برای خودش گرفته و طلائی پنجم برای خداست، حالا هم از مدالی که گرفته راضی است: «به‌خود خدا هم گفته بودم که هر مدالی بگیرم، تقدیم خودش می‌کنم. خودش نفر داد و من هم به‌خودش تقدیم می‌کنم.»

گزارشگر بی‌خبر

مسابقات پرتاب دیسک هم از شبکه ورزش پخش شد و هم شبکه ۳ گزارش متفاوت داشت. برخلاف شبکه ورزش، گزارشگر ۳کمترین اطلاعات مسابقه را گزارش کرد. او تا لحظه‌ای که حسین رسولی پرچم به‌دست شود، نمی‌دانست مسابقه در یک گروه برگزار می‌شود و منتظر بود مسابقات دیگر تمام و قهرمان معرفی شود. او از خداحافظی حدادی هم بی‌خبر بود و تصور می‌کرد احسان به‌خاطر مدال نقره و خوشحالی از دومی اشک می‌ریزد. بعد از اینکه مدیران شبکه سروید قهرمانی را پیش کردند، تازه آقای گزارشگر متوجه قهرمانی و نایب‌قهرمانی پرتابگران شد ولی باز هم بدون هیچ هیجان و شوق و ذوقی!

شطرنج به طلا نزدیک شد

ایران از بین ۲حریف اصلی‌اش ازبکستان و شاکست داد و با هند مساوی کرد

تیم ملی شطرنج ایران برای اینکه قهرمانی در بازی‌های آسیایی هانگژو را قطعی کند باید ۲تیم را می‌برد که یکی ایران و دیگری هند است. ازبکستان و هند ۲رقیب اصلی ایران بودند که در دور چهارم ایران توانست ازبک‌ها را شکست بدهد اما در دور پنجم مقابل هند به تساوی رضایت داد.

در بخش مسابقات استاندارد و در بازی با ازبکستان پرتاب دیسک، مقصودلو، پویا ایدنی و سیدمحمدآمین طباطبایی ترکیب تیم ایران را تشکیل می‌دادند که تیم با نتیجه ۲.۵ بر ۱.۵، به پیروزی رسید. در این دیدار مقصودلو عبدالستاروف و شاکست داد و ایدنی یاکوبوف را بردی دانشور مقابل وحیدفرد و تساوی رسید و طباطبایی در بازی با سینداروف. بعد از این پیروزی مقصودلو باطمینان از مدال تیم خیر داد: «با جرات بگویم که مدال بازی‌های آسیایی قطعی شده و همه تمرکز و تلاش ما روی طلاست.

ما ازبکی را شکست دادیم که بازیکنان این تیم قهرمان جهان هستند و در آخرین المپیا جهانی توانستند به قهرمانی برسند و این نشان می‌دهد تیم بسیار قدرتمندی هستند. این بهترین پیروزی تاریخ تیمی شطرنج ایران بود.»

ایران امیدوار بود هند را هم شکست بدهد و طلا را قطعی کند. هند با تیم اصلی‌اش به هانگژو آمده است و دیدار با این تیم سخت‌ترین مسابقه ایران بود. ایران به تساوی هم راضی بود تا جایگاهش در صدر جدول را حفظ کند. ایران با همان ترکیبی که مقابل ازبکستان قرار گرفته بود، با هند بازی کرد. مقصودلو گوکش نفر هشتم رده‌بندی جهان را شکست داد. طباطبایی مقابل پراگانداندا نفر شانزدهم جهان به پیروزی رسید. ایدنی با ویدیت نفر بیست‌و‌هشتم جهان مساوی کرد و دانشور هم در بازی با هاریکر یشنا نفر بیست‌وششم جهان به تساوی رسید.

شاهکار مرد عنکبوتی

رضا علیپور در رشته سنگ‌نوردی دومین طلای متوالی‌اش را از بازی‌های آسیایی گرفت

بین آسمان و زمین بود که جشن قهرمانی گرفت و فریاد زد؛ فریادی که می‌گوید مخاطبانش کسانی بودند که می‌گفتند رضا علیپور تمام‌شده است. رضا علیپور با لقب‌های سلطان، یوزپلنگ آسیا، سریع‌ترین مرد عمودی جهان، دبروز یک طلای دیگر به سید مدال‌های ایران در بازی‌های آسیایی هانگژو اضافه کرد. او قبل از اینکه مسابقه‌اش را شروع کند، شناس طلای بود. با طلاهای جهانی و آسیایی که گرفته بود و با انگیزه‌ای که در همه مسابقات از خودش نشان داده است، تقریباً همه کسانی که مسابقاتش را دنبال می‌کنند از قهرمانی‌اش مطمئن بودند. انگار به جز قهرمانی نه انتظار دیگری از او هست و نه مدال دیگری براننداش. سلطان قبل از فینال سنگ‌نوردی‌های هنگ‌کنگ، کره جنوبی و اندونزی را شکست داده بود و در فینال کار سختی مقابل نماینده میزبان یعنی سنگ‌نورد چینی داشت. اما نام رضا علیپور نام بزرگی در سنگ‌نوردی است و جین‌بانو لانگ می‌دانست اگر استارت خوبی نزنند، بازنده است. او با سرعت استارت زد اما دقت لازم را نداشت و دستش رها شد و علیپور به‌راحتی به قهرمانی رسید. سلطان با زمان ۵ثانیه و ۲۰۲ هزارم ثانیه مسیر را بالا رفت. اتفاق عجیب اما این بود که ودریک لئوناردو اندونزیایی ۴ثانیه و ۹۵۵ هزارم ثانیه رکورد زد ولی این رکورد او در دیدار رده‌بندی ثبت شد. لئوناردو در یک چهارم نهایی مقابل علیپور شکست خورده بود.

علیپور در بازی‌های جاکارتا هم به قهرمانی رسیده بود و این دومین طلای او در این بازی‌ها بود. علیپور که کمتر فرصت می‌کند حرف بزند، بعد از این قهرمانی سفره دلش باز شد: «این یک رقابت نابرابر است. ۱۰سال است که می‌گویم دوباره داخل سالن ندارم و اگر در این بی‌امکانی هم مدالی به‌دست می‌آورم به عشق مردم ایران است.» علیپور خودش را برای بازی‌های المپیک پاریس آماده می‌کند ولی فقط یک خواسته دارد: «باز هم می‌گویم من امکانات ندارم و این برای ورزش ایران، برای کمیته ملی المپیک و وزارت ورزش زشت است.» علیپور که ۴سال رکورددار جهان بود، حالا خودش را دورتر از رقبای جهانی می‌بیند: «اگر می‌بینید که دیگر رکورددار نیستیم و از برخی رقابیم عقب افتاده‌ام، برای این است که من به اندازه آنها امکانات ندارم. فقط یک‌ماه با امکاناتی در سطح جهان تمرین کردم و رکورد ۴.۹۸ را زدم. اگر امکانات کافی داشتم، حتی یک باخت هم در کارنامه‌ام نبود.» او توضیح داد که چرا بعد از قهرمانی فریاد زد: «این فریادها برای کسانی بود که اسم خودشان را مربی گذاشته‌اند و می‌گفتند رضا علیپور تمام‌شده است.»

محیا دارابیان و میلاد علیپور دیگر نمایندگان سنگ‌نوردی ایران در این بازی‌ها بودند که نتوانستند روی سکو بروند. دارابیان در رقابت با نماینده کره جنوبی با اختلاف ۸۸۱ هزارم ثانیه باخت و کنار رفت.

دستانی پر از مدال

تیم ملی کوراش با دستانی پر به ایران بازمی‌گردد. از غورز شکاری که کوراش ایران در بازی‌های آسیایی داشت، فقط یک نفر روی سکو رفت. در روز اول رقابت‌ها، دنیا آقایی مدال نقره گرفت و طاهره آذربوندا، در دور رقابت‌ها کنار رفت؛ اما روز دوم مسابقات کوراش برای ایران ۲مدال طلا، نقره و برنز داشت. صادق آذرنگ در وزن ۹۰-۹۰ کیلوگرم ۱۰ بر صفر، مبارز هندی را برد. او در نیمه‌نهایی، حریفی از ترکمنستان را ضربه‌فی فینال شد. در فینال هم مبارزی از کره جنوبی را از پیش رو برداشت و جشن قهرمانی گرفت. بعد از مسابقه، سوال خبرنگاران این بود که اگر ورزشکاران ترکمنستان به هانگژو می‌آمد، باز هم آذرنگ طلا می‌گرفت؟ او جواب داد: «به قدری تمرین کرده بودم که می‌توانستم از پس ۵مسابقه سخت دیگر هم بربیایم.» آذرنگ گفت که برای این مدال طلا ۸-۹ ماه در اردوها زحمت کشیده است.

نقره و برنز هم به زنان رسید. زهرا باقری، در وزن ۸۷-۸۷ کیلوگرم در دیدار اول حریف قزیزستانی را شکست داد و مدال برنز را قطعی کرد. او در مبارزه دوم مبارزی از ویتنام را شکست داد و فینالیست شد. باقری در فینال به نماینده میزبان باخت و مدال نقره گرفت. ملیکا امیدوند هم در همین وزن در مبارزه اول، حریف چینی را شکست داد و راهی نیمه‌نهایی شد اما نتوانست به فینال برسد. امیدوند مقابل نماینده چین شکست خورد و مدال برنز گرفت.

اخبار کوتاه

و حسن تفتیان و حسین کیهانی در دوی ۴۳متر و مهدی صابری در پرتاب وزنه نتوانستند مدالی به تیم اضافه کنند.

وزنه‌برداری | فعدایک اونی

اولین وزنه‌برداری که از کاروان ایران روی تخته رفت، ریحانه کریمی در دسته ۶۴کیلوگرم زنان بود که ۳حرکت در کربخرب زد ولی وزنه‌ای ثبت نکرد و از دور رقابت‌ها کنار رفت. حسین سلطانی امروز در وزن ۸۱کیلوگرم رقابت می‌کند.

واترپولو | شکست میزبان؟

تیم ملی واترپولو بازی اول خود در بازی‌های آسیایی را با پیروزی پشت سر گذاشت اما بازی‌های سخت این تیم امروز آغاز می‌شود. ایران در بازی اول کره جنوبی را ۱۵ بر ۴ شکست داد و در بازی دوم هم ۲۶ بر ۷ تا بلند را برد. اما امروز در آخرین بازی مرحله گروهی مقابل چین قرار می‌گیرد. واترپولو دوره قبل بعد از ۴۴سال در جاکارتا تا مدال برنز روی سکو رفت.

کبکی | ۲تیم مدعی

تیم‌های کبکی زنان و مردان ایران در بازی‌های اول به پیروزی رسیده‌اند. تیم مردان که با پاکستان، کره جنوبی و مالزی هم گروه است، با ۳۳ بر ۱۶ شکست داد و در دیدار دوم هم ۵۳ بر ۲۲ مالزی را برد. تیم زنان هم که با تیم‌های نیپال و بنگلادش هم گروه است، در دیدار اول نیپال را ۴۳ بر ۱۹ برد. تیم مردان فعلا مدال برنز خود را قطعی کرده است.

دوومیدانی | همان ۲مدال دیسک

مهدی پیرجهان در دوی ۴۰۰متر با مانع نتوانست به فینال برسد. او در مرحله گروهی با زمان ۵۰ثانیه و ۵۹، ۰ثانیه پنجم شد و از رسیدن به فینال بازماند. دوومیدانی فقط ۲مدال در پرتاب دیسک به‌دست آورد. ۱۰۰متر؛ فرانزه فقیهی، حمیده اسماعیل‌نژاد

محمد مقدسی در تخته یک متر انفرادی مسابقات شش‌روزه یازدهم شد. او در تخته ۳متر انفرادی هم در مرحله مقدماتی چهاردهم شد و مثل شناسگران فینالیست شد.

شیرجه | مثل شنا

در رشته‌های اسکیت، بدمینتون و تیراندازی با کمان هم ورزشکاران ایران بازنده بودند. بیشتر تیراندازانی که تا دبروز مسابقه دادند، حذف شدند؛ هر چند مسابقات این رشته امروز هم ادامه دارد. از اسکیت هم انتظاری نبود اما بدمینتون‌بازان هم مثل تیراندازان توقعات را برآورده نکردند و در همان مسابقه اول حذف شدند.

شکست دوباره بازنده

کلکسیون شکست‌های بسکتبال کامل شد. بعد از نتایج ضعیف در جام جهانی، از دست رفتن سهمیه بازی‌های المپیک پاریس و شکست مسابقات قهرمانی آسیا، حالا نوبت حذف از بازی‌های آسیایی بود. بسکتبالی که از بازی‌های ۲۰۰۶ روی سکو بوده و در ۲دوره گذشته مدال هایش را نقره کرده، این دوره در هانگژو حتی نتوانست به جمع ۴تیم اول برسد. ایران در بازی آخر ۸۴ بر ۸۳ مقابل فیلیپین شکست خورد و از دور رقابت‌ها کنار رفت. هاگان دمیر، سرمربی ترکیه‌ای تیم بعد از این شکست صحبتی نداشت اما بازیکنان این شکست را ربط داده‌اند و اهالی فدراسیون هم با انتشار تصاویری از تیم ملی به نایب‌قهرمانی محمد جمشیدی از تیم فرستاده و به بازیکنان و مسئولان خسته نباشید گفته‌اند. عده‌ای هم حتماً نتیجه‌نگر تیم را به غیبت اجباری بهنام یخچالی و محمد امینی و خداحافظی بی‌موقع حامد حدادی ربط می‌دهند، اما هیچ‌یک از این دلایل که بیشتر شبیه بهانه است، برای جامعه منتقدان فدراسیون قابل قبول نیست و منطقی به نظر نمی‌رسد. تیم ملی در این یکی دو سال اخیر سیر نزولی داشته و هر تصمیمی که فدراسیون برای این تیم گرفته، شرایط را نه تنها بهتر کرده که بدتر هم کرده است. حالا منتقدان، منتظر یک تصمیم دیگر در یک رده بالاتر هستند. آنها که این باخت را نتیجه سیاست‌های اشتباه جواد داوری، رئیس فدراسیون می‌دانند، امیدوارند کمیورت هاشمی، وزیر جدید ورزش هم با آنها هم‌نظر باشند و توجهات شکست را نیز بپذیرد. پیش از این بسکتبالی‌ها برای تشکیل مجمع فوق‌العاده و برکناری داوری حرکت‌هایی آغاز کرده بودند اما با حمایت‌هایی که محمد پولادگر، معاون وزیر سابق و همشهری داوری از او داشت، برگزاری این مجمع به بن‌بست خورد و تنها نتیجه‌اش کنار گذاشتن محمد جمشیدی از تیم ملی بود. حالا اما با تغییرات در مدیریت وزارت ورزش، امیدوارند برای برون‌رفت بسکتبال از وضعیت فعلی راه چاره‌ای پیدا شود. در یکی دو روز گذشته بعضی‌ها درخواست استعفاي داوری را مطرح کرده‌اند. اینکه این درخواست به نتیجه می‌رسد یا نه، در روزهای آینده مشخص می‌شود.

چهارم شد. محمدنبی رضایی در کانوی هزارمتر چهارم شد. مانده شورگشتی و هیوا افضلی در کانوی ۲نفره ۵۰۰متر هفتم شدند و هدیه کاظمی و الناز شفیعیان در کایاک ۲نفره ۲۰۰متر پنجم. محمدنبی رضایی و کیا اسکندانی در کانوی ۲نفره هزار متر قایق چهارم شدند. تیم هدیه خیرآبادی و هیوا افضلی نیز در کانوی ۲نفره ۲۰۰متر با پنجمی به کارشان پایان دادند.

قایقرانی آنقدر که فینالیست داشت، مدال نداشت. مدال‌ها هم برنز بودند. سپهر ساستچی و پیمان قوی در کایاک ۲نفره ۵۰۰متر مردان به مدال برنز رسیدند. عادل مجللی و کیا اسکندانی در کانوی ۲نفره ۲۰۰متر روی سکوی سوم رفتند. هدیه کاظمی هم در کایاک یک‌نفره ۵۰۰متر به مدال برنز رسید. هیوا افضلی در کانوی یک‌نفره ۲۰۰متر ششم شد. علی قایم‌رزایی در کایاک یک‌نفره هزار متر

قایقرانی فقط برنز